

Обич

Краката ми треперят.
Сърцето все тупти.
Устата ми замира.
Не може да твори.

Неясен става погледът.
Не вижда светлина.
Наоколо е тъмно,
струи студенина.

Но в миг огрява слънцето
и стопля то плътта.
Вълни от обич бликат
и галят с топлина.

Дойде мигът, когато
в мен всичко просветля.
Мигът, чрез който пазиш ме,
Не даваш да вървя.

Оставам с теб.
Искам те.
Ела, да продължим !
Без теб светът е празен.
Ела, любов да споделим !

Невена Праматарова